

Rüstəm CABBAROV

(Əvvəli ötən sayalarımızda)

Masudbəy bacısının bu xasiyyətini heç xoşlamırdı. Bacısı televizor həvəskarı idi. O televizorda nəyəsə maraqla baxanda bacısının paxılılığı tuturdu.

Mən parabolik antenəni sənin serialların üçün-mü qoymurdum? Mənim də televizora baxmaq hüququm var, eștidinmi?

Bacısı qardaşını fikirindən döndərməyin elə də asan olmadığını başa düşüb, dərhal başqa yola əl atdı.

-Yeri gəlmışkən, bu seriala mən yox, əsas anam baxır. Ana gəl indi "Haziran gecəsi" başlayır.

Elə o dəqiqə anası o biri otaqdan qaçaraq gəldi.

-Boy, bu türk serialidim? Oğlum, qoy ona baxaq.

Masudbəy bərk əsəbləşdiyini heç kimə bildirməməyə çalışaraq, yataq otağına keçərkən, özündən asılı olmayaraq gözü televizorun üstündəki saata sataşdı.

-Ana, bu serialı hər gün eyni vaxtdamı göstərirler?

Sualın bir az qeyri-adi olmasından anası oğlu-na tərəf çevrilərək ciynnini çəkdi.

-Bəli, bu kanalda hər gün eyni vaxtda göstərirler. Nədir ki?

XƏYANƏTİN KƏSİŞMƏSİ

-O günü telefonla mənə zəng edəndə də bu serialamı baxırdınız?

-Haçan? Bir həftə əvvəl, sən evə gec gələn günümü?

-Bəli, bu idi,-deyən bacısı, qalxıb qardaşının əlindəki pultu dartıb aldı.

-Onda yadındarmı?-Masudbəy bacısına üz tutdu, -Onda serial başlamışdım? Bəlkə bir saat əvvəl zəng etmişən?

Masudbəyin zahirən bu əhəmiyyətsiz mövzuya bu qədər marağının olması, ana balanı çox təcübləndirdi.

-İnanmirsən? -deyən bacısı ağladı. -Dedim ki, həmin günü lazımlı olan kanalı tapa bilmədiyimə görə sizə zəng etdim. Həmin kanalı tapana kimi serial başlamışdı. İndi sənə zəng edib gözləmirəm, özüm pultu işlətməyi öyrənmişəm.

Masudbəy əli ilə alnını ovxalayıb o biri otağa keçdi.

* * *

Şənbə günü axşam Masudbəy adəti ilə universitetin idman zalında çətin məşqlə məşğul idi. Turnikdə dartılan zaman, idman cantasını boyundan asan Fəyaz içəri girib, yerə sərildi. Adətən tələbələr məşqdən sonra bir yerə toplaşaraq səhbət edirdilər.

-Dur getdik, neçə ki, kort boşdu, bir iki partiya tenis oynayaq.

Masudbəy başını silkələdi:

-Bu gün tələsirəm, getməliyəm,- telefona baxdı, - mənim saatım düz deyil. Səndə saat neçədir?-dedi.

-Telefonunuzu aldığınız vaxtdan bəri heç saatı baxmısınız? "- Fəyaz dedi. -Yaxşı, hələ saat səkkiz olmayıb. Dəqiqi, səkkizə 17 dəqiqə qalıb.

-Heç olmasa, bir saat qabağa çəkməyi unutmayıbsan ki?

Fəyaz birdən titrəməyə başladı. "Nə dediniz" deyərək tələbə yoldaşına baxdı.

-Bu... nə dediniz?

- Soruşuram ki, Şərqiyyəni öldürdüyünüz gün qabağa çəkdiyiniz saatı düzəltməyi unutmamışınız ki?

Fəyazın rəngi əvvəlcə dümağ ağardı sonra isə tora düşmüş balıq kimi qırılmağa başladı.

-Heç düşünürsənmi dediyini? Şərqiyyəni kim... kim öldürübdü?

- Siz belə bir şeylə zarafat edə bilməzsınız?

Masudbəy əvvəla Fəyazın yaxasız köynəyinin boynundan möhkəm yapışsa da, sonra onu buraxdı.

-Yaramaz, sizin necə hiyləgər olduğunuzuindi fikirləşdim, - deyərək qəzəblə onun gözlərinin içində baxdı. İndi inkar etməyin heç bir faydası yoxdu. Hər şey aydındır. Yaxşısı budur, hər şeyi boynuna al!

Fəyaz fisıldayaraq, taxta skamyaya oturdu.

(Davamı var)

Tərcüməçi: Ədalət Məmmədov